

Het tempelgenootschap is een instituut.

Wat is een Instituut van Kunde?

Het is een aantal mensen die zich Kundig verklaren, en bereid zijn hun kundigheid aan het Instituut te gunnen. Indien voldoende Kundig, zijn het automatisch Genoten.

Minder kundigen zijn leden. Na voldoende waardering worden leden verheven tot Genoten van het Instituut

Heeft een Instituut een wettelijke basis?

Nee.

Wat is Kunde ?

Kunde is kennis en betrekking met een onderwerp van studie, onderzoek of geëxperimenteer.

Wat is het doel van het Instituut?

Het doel is kruisbestuiving van de Kunde, en het verzamelen, bundelen, verspreiden en bekendmaken van de resultaten.

Zijn er regels voor het Instituut?

Convergerende handelingen worden gewaardeerd, divergerende handelingen worden niet gewaardeerd.

Genoten van het Instituut zijn Genoten als ze door andere Genoten worden gerespecteerd vanwege hun bijdrage, anders zijn het leden.

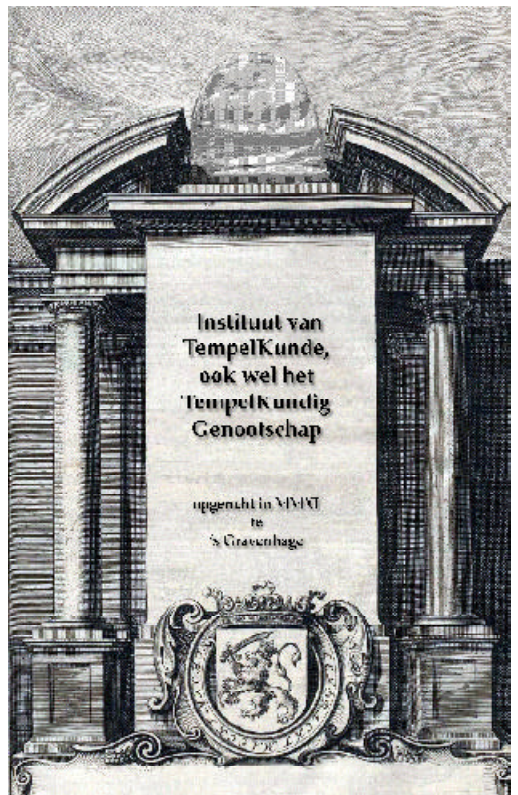
Genoten van het Instituut kunnen in samenwerking met andere Genoten publiceren of uitdragen uit naam van het Instituut.

Genoten en leden mogen publiceren of bekendmaken onder hun eigen titel.

Leden mogen zichzelf vrij aanmelden bij het Instituut, waarna het leden zijn..

Genoten kunnen leden verwijderen uit het Instituut, waarna nieuwe aanmelding onmogelijk is.

Mocht er een schisma ontstaan onder de Genoten aangaande de Kunde, is het Instituut automatisch opgeheven.

(advertentie)

Wilt U het hogerop zoeken?

Volg dan nu de cursus "Op weg naar het Hogere" van het Instituut.

Geen boeken of schrifturen!

Geen meditatie of huiswerk!

Middels groepshypnose brengen onze Genoten u in een wip omhoog!

U schrijft zich in door de cursusgelden op onze bankrekening over te maken.

Tijden: zondags van 1 tot 5 uur.

In de pauze serveren wij U een gratis versnapering. .

Godgeleerde H. Maximus, PHD, MD, BA, vertelt.

Ik ben tot het TempelKundig genootschap toegetreden omdat ik belangstelling heb voor hun verrichtingen, en vind dat ze wat sturing behoeven op weg naar het Hogere.

Ik zag dat hun streven oprecht en zuiver was, alhoewel het verontreinigd werd door het mechanische en het mystieke.

Vanuit mijn professie weet ik dat het Hogere niet bereikt kan worden op mechanische wijze en ook niet langs mystieke wegen, er leidt immers een direct pad naar het Hogere.

Hoewel het concept van een mobiele tempel zeker zijn merites heeft, vertroebelt het gedoe met lepeltes en motortjes de zuiverheid van het pad. Evenals de zijwegen naar fabelsteden en wateren. En een koet heeft er absoluut niets mee te maken.

De administratie van het genootschap was rond-uit droevig, er waren wat mondelinge afspraken, en een paar bonnetjes.

Kunstenaars!

Omdat een Genootschap zo niet kan functioneren, heb ik meteen stappen ondernomen om orde op zaken te brengen.

Een gedegen financiële administratie ingesteld, en voor de nauwkeurige verslaglegging van de verrichtingen van het Genootschap, gevraagd om dagelijkse vorderingsrapporten op te stellen voor het archief.

En om taalfouten en onnauwkeurigheden te vermijden en de puntjes op de i te zetten heb ik ze verzekerd dat ik elke publikatie van het genootschap met eigen hand zal corrigeren.

Hr. H Maximus verlaat het tempelgenootschap.

In een stormachtig werkoverleg in het Tempelkundig Genootschap heeft Hr Maximus zijn functie opgegeven.

Misschien werd hij er toe gebracht omdat Genoot Walboom hem met kettingen vastschroefde terwijl Genoot Zult zijn gelaat bedekte met Transparant.

Perikelen van de scheepsbouw.

Tja, en dan stapt zoon arrogante Genoot naar binnen en zegt "Ik wil een kleine boot die deze videocamera precies plaatst waar ik hem wil hebben, en met een geringe diepgang." En ik krijg een mini-videocamera.

"En met een nauwkeurige afstandbediening."

Nou, kan ik heus wel een bootje bouwen, dus ik accepteer de order. Maar dan komt de ellende. Ik frutsel wat Petflessen aan elkaar, zet er een frame op om de camera en de motor en de accu te dragen, werk de bovenbouw af met bamboe en het is klaar.

Alhoewel...

In mijn 2 meter bakje met water gedraagt het zich voorbeeldig, afgezien van die keer dat de hele elektronica uitbrandde, toen ik het aanzette. Gloeiend hete accu's en controllers, jawel. Ik dumpte al het hete spul in het water en trok de verbindingen los. Achteraf viel de schade mee. Maar nu naar buiten. Er is een klein rond duinmeertje, geschikt voor een proefvaart.

De boot vaart.. vaart alle kanten op, met veel moeite krijg ik de boot bij het riet, hmmm. Zo gauw ik wat sneller ga draait de boot, maakt een sierlijke bocht en is niet te corrigeren. En de wind helpt ook niet Skeggen, opklappende midzwaarden, verbeterde roeren, voor elke wijziging een proefvaart om het falen van de wijziging te tonen.

Richtingsroeren in de luchtstroom van de prop blijken beter te voldoen als waterroeren.

Internet op om kennis te vergaren. 20000 forum messages later heb ik de kennis: de rompvorm deugt niet. Wie rechthoek wil varen, heeft een rechte romp met vloeiende stroomlijn nodig.

Weg met de Pet-flessen! Balsa-triplex en figuurzagen, net als op de handarbeid van de lagere school. Het probleem versplaatst zich naar de naden. De secuur aan elkaar gelijmde naden, die na een tik haarscheuren vertonen.

In goede vaderlandse scheepsbouw- constructie ga ik de naden breeuwen. Goed, onze voorvaderen hadden geen modern materiaal maar wel mannen aan de pompen, blijkt al snel. Gebreeuwde naden laten water langzaam door. Tenslotte krijg ik ze dicht met een mengsel van superlijm en heel fijn stof. Werkplaats-stof. Een mengsel van houtvezels, carborundum, aluminium en ijzer. En dan maar weer aflakken.

De romp is nu waterdicht en na een voorbeeldige proefvaart lever ik de boot op, met de bemerking dat het alleen in windstilte aan de eisen voldoet.

Succesvolle proefvaart.

Zojuist heeft de tweede boot van het Genootschap haar 'maiden voyage' met succes volbracht. Het is wederom een catamaran, maar deze is nu uitgerust met een video camera, die zeer dicht bij het wateroppervlak is gemonteerd. "In de wandeling noemen we het de camera-boat." aldus de zegsman van het genootschap.

(advertentie)

Heeft U geen tuin en wilt U toch een eigen Tempel?
Dat kan!

Bestel nu onze caravantempel!
Hang hem achter uw auto en u kunt waar ook ter wereld in uw eigen Tempel het hogere ervaren!

Levertijd 1 maand.

nb Tegen meerprijs ook in "Transparant" uitvoering.

(advertentie)

Laat nu uw oude schuurtje, tuinhuisje of prieel verbouwen tot een fraaie Tuin Tempel!

Uw burens zullen u er om benijden!
Gedegen vakwerk is gegarandeerd.

Mijmeringen

"Tja, die Broeksloot," mijmert Genoot Walboom, "daar heb ik als kind de eerste tienstekeligen gevangen, met een net, gemaakt uit een oude nylonkous van mijn zus." (Een klein zoetwatervisje, met 10 stekels op de kam, Red.) "En later ook nog watersalamanders, leuk hoor, net kleine draakjes. Maar ze waren wel oerstom. Ze liepen zo van de tafel af!

Waar de sloot onder de Rijswijkseweg doorging was de oever zo steil en hoog dat je je aan de struiken moest vasthouden om bij het water te komen. En als je er dan inkeek was het water diepzwart, zo zwart, dat je niet eens de waterpest kon zien. En daarom was het vol geheimen. En als ik een geheim zie, wil ik het ontsluiëren. Dat is me toen niet gelukt.

En op het gras, aan de oever van die sloot, werd ik ook voor de eerste maal gearresteerd. Vanwege Artikel 462." (Verboden het gras te betreden, Red.)

"Mijn moeder heeft me toen uit de greep van Hermandad ontzet. Bij latere arrestaties lukte haar dat niet meer, maar ja, toen was ik groot en nam zelf de verantwoording, en het ging allang niet meer over gras."

"En liggend op mijn rug, naar de hemel kijkend, op het weijtje van de Broeksloot, heb ik het Einde van de Wereld afgewacht.

Het was 6 juni 1956, en vanwege al die zessen zou de wereld om 3 uur eindigen, zo hadden ze mij verzekerd.

Het was een mooie zomerdag. Zon, blauwe lucht, witte wolken, een beetje wind.. ik gaf me over aan wolkenschouwen.

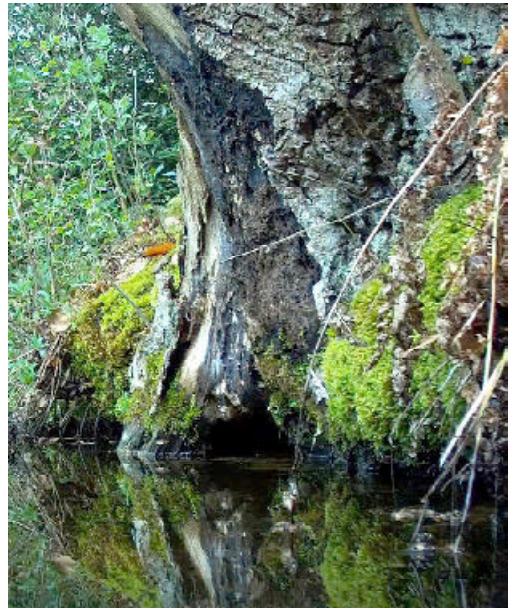
Kastelen, draken, vistaas, landschappen, eindeloze verten, maar het Einde van de Wereld kwam maar niet.

Zelfs toen het koud werd en ik naar huis ging, was de wereld nog niet geëindigd!

Stomme idioten.

In het einde van de wereld geloof ik niet meer. Maar het geheim van de dreven van een sloot, dat knaagt nog aan mijn verstand.

Met de steun van mijn medeGenoot Zult zal ik alsnog het Geheim ontsluiëren!"

Een geheim (foto: cameraboot)

Uit het archief van het Genootschap.

Waarde TempelKundigGenoot Zult

Middels een Droom heeft mij een nader Inzicht in Onze Kunde bereikt, waarvan ik U meteen bericht.

In het kort: - Het gaat om de Rede. -

De bergrede is verworden tot een troonrede, en daar slaat niemand meer acht op, en een preek is net als een bijbellezing, statisch en ineffectief. Maar de Rede Is.

Daarom zullen wij de Tempelboot uitrusten met een Fauna Aanspreek Systeem, en ik verzoek U tot een nadere studie van de Waterige Talen, zoals het Koets, het Gans, het Eends en zeker ook het Kikkers. Ik neem aan dat we het Vis buiten beschouwing kunnen laten evenals het Mugs en het Waterjuffers, ik vrees dat deze dieren de Rede niet kunnen bevatten. Na Analyse van de Talen kunnen we de WaterRede opstellen, en een expeditie met de Tempelboot uitvoeren.

Teneinde de Rede naar het Water te brengen.

Ik wijs erop dat geluid ver draagt over water, omdat water ook geluid spiegelt, zodat er waarnemingen kunnen worden verwacht van RedeSpiegelingen.

TempelKundig Genoot Walboom.

Genoten uit het Paradijs verdreven.

De eerste van de 52 wekelijkse camerabootreizen die het TempelGenootschap had gepland teneinde de vlucht van de seizoenen in het Zorgvlietpark in videoproza te vertolken, werd ontijdig afgebroken.

Tekenen van de aanwezigheid van de 'Forces of Evil' in het parkje werd de Genoten snel duidelijk toen zij zagen dat de video bewakingscamera's van het Catshuis meedraiden om hun tocht te volgen. Buiten het bereik van de camera's gekomen, lieten de Genoten hun camera boot te water in de Haagse beek, die door het parkje stroomt.

Na 200 meter te hebben gevaren, werd de creatieve trance van de Tempelgenoten wreed onderbroken door de opkomst van de hovenier van het park, die in haar vrije tijd bezoekers-intimidatie pleegt.

Met luider stemme eiste zij vertoon van de Toegangkaart.

Waarna ze de Tempelgenoten beschuldigde van het opjagen van de IJsvogel, het illegaal verlaten van het looppad, het vernielen van het gewas, en het degraderen van het park uit eigenbelang. Toen tijdens een futiele poging tot uitleg een van de Tempelgenoten het woord boot liet vallen, werd de intimidatiedrift van de hovenier extra gesterkt en eiste ze de lokatie van die boot op.

"Op het water" stamelde een Tempelgenoot.

Onmiddellijk werd een nieuwe overtreding gecreëerd en toegevoegd aan de schuld, zijnde het verstoren van de wateren.

"De boot uit het water en jullie het park uit, het is jammer dat ik niet kan verbalen, anders zou ik dat meteen doen."

Met een triomfantelijke blik in de ogen keek ze toe hoe de geschokte Tempelgenoten de boot op het droge brachten en afdropen.

De serene schoonheid van dit park moet als verloren voor het videoproza te worden beschouwd.

Ook op het bergen van de boot wordt nauwlettend toezicht gehouden.

(foto door de cameraboot)

Nieuwe lokatie voor de bootreizen.

Het tempelkundig genootschap heeft een nieuwe lokatie gevonden voor de studiereizen van de vloot.

Het een klein parkje aangrenzend aan het landgoed Clingendael, waar een zeer fraaie sloot zich voortkronkeld om in een meertje te eindigen. (landgoed Oosterbeek, red.)

De oevers zijn voorzien van statige bomen, zelfs enkele mooie, dode bomen, die een voorbeeldige achtergrond vormen van zwart, mystiek water.

Her en der verspreid nestelen er wat ganzen en koeten. Ze tonen weinig schrik van de boot.

Heel gedoe.

“Het is nog een heel gedoe met zo'n camera-boot” verzucht genoot Walboom.

“Na elke tocht moet ie uit elkaar en worden verbeterd, want er worden hoge eisen gesteld om een goede video te produceren.

De lens van de camera zit maar 6 cm boven het water, en als de boot wiebelt, wiebelt de video ook en dan wordt je zeeziek als je er naar kijkt. En de ene keer vaart ie tegen een onderwater obstakel aan, en dan weer tegen een overhan-

gende tak. Dat is op zich niet erg maar de boot draait meteen en de camera verliest het onderwerp, waardoor het ‘shot’ onbruikbaar wordt. Gelukkig kan de propeller redelijk wat stuwkracht geven, zodat het tot nu altijd weer gelukt is om van de obstakels los te geraken.

En op een keer, midden op het meer gaf de accu het onverwacht op, en toen dreef ie daar maar wat rond. Uiteindelijk moest de tempelboot de cameraboot naar de oever duwen.

En het bootje is licht, en heeft weinig diepgang, dus zo gauw er een windje opsteekt is het bootje onbestuurbaar.

Maar ben ik natuurlijk heel blij met de boot, en het beeldmateriaal is geweldig.”

Nieuwe diersoort in Nederland aangetroffen.

"Nadat ik het door Genoot Zult verstrekte beeldmateriaal van de cameraboot dagen lang met een loop had onderzocht," zo meld Genoot Walboom ons, "kwam ik in de registratie van een holle boom aan de waterkant een mij onbekend, levend wezen tegen. Ik ben onmiddellijk het beeld elektronisch gaan verduidelijken.

Het dier hield zich daar duidelijk schuil, misschien met het oogmerk een prooi te verschalken.

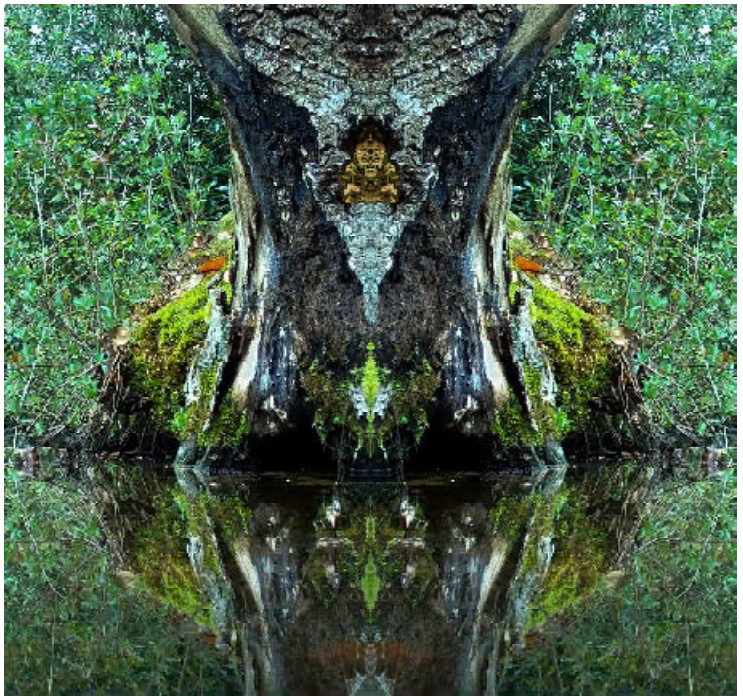
Het zit wat ineengedoken, alleen de kop is duidelijk. De kop lijkt enigszins op een leeuwepop, maar het is volgens mij toch geen katachtige. Eerder een kleine aapachtige.

Op de foto is het dier ongeveer 20 cm maar het lijf kan ook wat langer zijn.

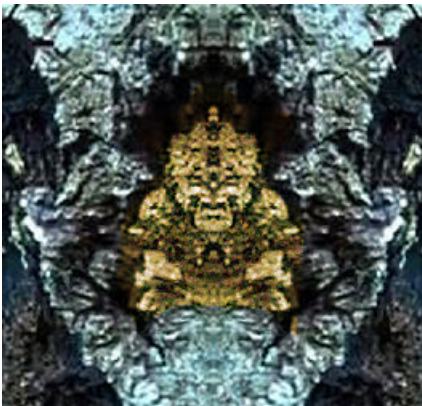
Ik heb het dier daarom Tarsius Oosterbecus genoemd.

Dit is de eerste van de vele geheimen die ik al mijn hele leven wil ontsluiten."

Wij feliciteren Genoot Walboom van harte met zijn wetenschappelijke ontdekking.

De holle boom.

Tarsius Oosterbecus